

פיליפּו והמנורה

היה היה פעם בחור צעיר בשם פיליפּו, החי בממלכת קואנדונאי. פיליפּו רצה מאוד להתקדם בחיים ולהגיע לאושר ועושר, ויום אחד החליט לעזוב את כפרו וללכת העירה. הוא העמיס על עגלה את כל החפצים היקרים שלו, וביניהם מנורה, גדולה כמו בן אדם, ויצא לדרך.

לפני ביתו ברכה אותו אמו הזקנה ואמרה: "זכור פיליפּו, תתחבר רק עם הגדולים, כי עם הקטנים ועניים כמונו לא כדאי לך להתעסק."

כדי שיהיה לו ממה לחיות, התחיל פיליפּו למכור את חפציו בשוק. דווקא המנורה עוררה עניין רב, אך הוא סירב למכרה, באומרו: "על מנורה כזו תוכל רק לחלום בלילה" או "מנורה כזו ראויה להיות בארמון המלך בלבד."

באותו הזמן המלך של ארץ קואנדומאי חיפש מתנה בשביל הנסיכה שרה היפה, אשר אמורה הייתה בימים אלה להתחתן עם המרקז ברנדולפו, מארץ גואיזת המלח.

לכן באו אנשי חצר המלך לפיליפּו ואמרו: "איש זר, המלך רוצה לקנות את המנורה, כמתנה לנסיכה שרה היפה, לחתונתה." פיליפּו, שזכר את עצתה של אמו אמר לאנשי המלך שיתן להם את המנורה תמורת שתי מטבעות זהב, וביקש שיבואו לקחת אותה אחרי שקיעת החמה.

אחרי שאנשי המלך הלכו הוא לחץ על סגר נסתר, פתח את המנורה, נכנס פנימה והמתין לבואם של השרתים. הם אמנם באו, העמיסו את המנורה על עגלה ובדרכים ושבילים הביאו אותה לארמון. המלך התפעל מיופיה של המנורה, ואמר להכניס אותה לחדר סמוי לקראת חתונתה של הנסיכה.

בלילה יצא פיליפּו מהמנורה והלך לחפש הרפתקאות בארמון. כך הוא הגיע לחדרה של הנסיכה, פתח את הדלת ונכנס. אור

הירח נפל בין שלבי התריס והאיר את פני הנסיכה. הצעיר התפעל מיופיה, כי באמת הייתה יפה להפליא.

הוא עזב את החדר ובבוקר מוקדם יצא לגינה. שם חיפש את הורד היפה ביותר, לקח אותו ואחר כך חזר, פתח את המנעול הנסתר ונכנס שוב למנורה.

הגיע יום החתונה ובתהלוכה מפוארת הגיעו לארמון אבא מרקז ואמא מרקזיה מארץ גואיזת המלח. אחרי הארוחה שקדמה את טכס החתונה (כי כזה היה הנוהג בארץ קואנדומאי), יצא פיליפּו מהמנורה, ניגש לנסיכה ואמר: "הנסיכה, לילה אחד הספיק כדי שתקסמי אותי. קבלי-נא את המתנה ממני." והגיש לה את הורד היפה.

המהומה הייתה רבה. הנסיכה, שנעלבה, כי החתן שלה לעתיד, המרקז ברנדולפו, לא הביא לה אפילו פרח קטן ביותר, אמרה מיד למלך שידחה את החתונה, כי היא רוצה לחשוב עוד. המרקז ברנדולפו היה מרוגז ופלט אש וגופרית, אך לא יכול היה לעשות הרבה, כי התמלא בזמן הארוחה, וקשה היה לו לזוז. המלך, שאהב מאוד את בתו, נענה מיד לבקשתה.

נאמר כי בימים שבאו אחר כך הנסיכה הביעה הוקרה לפיליפּו על המתנה שלו והחליטה להתחתן איתו. בחתונתם השתתפו כולם, אבל ממש כולם, והזוג חי עוד זמן רב באושר ועושר.